

Muzici londoneze la Teatrul Elisabeta

(Grigore Constantinescu – 12 mai 2017)

Privind spre experiențele trecutului istoriei muzicii, descoperim anumite rațiuni în activitatea artiștilor în scopul de a cuceri audiența publicului. Nu întâmplător „Londonezele” lui Haydn au fost realizate pentru a capta atenția melomanilor din capitala Marii Britanii.

Probabil că cei care și-au asumat conducerea noilor destine ale Teatrului Național de Operetă și Musical – Bianca Ionescu-Ballo în primul rând – au proiecte asemănătoare. Dovadă concertul susținut în 11 mai la Teatrul Elisabeta și intitulat „LONDON a new story”. Problemele de identitate repertorială aparțin programelor teatrului, dovedind că Opereta nu este marcată, cum se spune în textul spectacolului, de neajunsurile numite actualmente „Brexit”. Dimpotrivă, mari titluri ale operetei și musicalului revin în memoria noastră, de la „Oklahoma” la „My Fair Lady”, „Hello Dolly” sau „Rebeca”, alături de șlagăre celebre precum „Memory”.

Pentru o reprezentație atractivă de mici dimensiuni, preț de o oră, realizatorii sunt aproape mai numeroși decât interpreții: regia Anda Cruceanu, scenografia Oana Letiția Grigore, coregrafia Andreea Toma, text Bianca Ionescu, acompaniamentul Alexandru Burcă. După rigorile „economiei de piață” pe scenă vorbesc, cântă și dansează două soprane – Bianca Ionescu și Gabriela Daha -, un tenor, un bariton (Anton Zidaru, Valentino Tiron). Să subliniem însă că cei patru aparțin istoric perioadei fericite a Operetei, de acum mai bine de un deceniu, fără să-i considerăm... vârstnici. Nu este imposibil să sugerăm că reușita lor, de acum, poate fi un ecou al „Londonezelor” în urmă cu peste două secole. Intențiile bune însă contează, pentru a rechema spectatorii la Operetă.

Urmează și promisiunile unei apropiate călătorii, peste zece zile, la Paris – public și interpreți – sub farmecul chansonetei franceze care sună melodios în inima europenilor.